

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A + BX OKNA, s.r.o.**, IČO 499 66 863, se sídlem Plotní 540/24, Brno – Komárov, zast. JUDr. Ludmilou Hlaváčkovou, advokátkou se sídlem Boršice 428, Boršice, proti žalované: **Česká obchodní inspekce – ústřední inspektorát**, Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2011, čj. ČOI 96815/11/O100/3000/11/Mo/Št,

t a k t o:

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského kraje ze dne 6. 9. 2011, čj. ČOI 92443/11/3000/R/N, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000,- Kč za naplnění skutkové podstaty ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“).

Žalobce v žalobě uvádí, že s paní J. (dále jen „stěžovatelka“) uzavřel smlouvu o dílo, kterou lze podřadit pod § 631 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, jako smlouvu o zhotovení věci na zakázku. V poprávce, kterou stěžovatelka žalobci předala je uvedeno, že požaduje zhotovení oken „Douglas oboustranná“, z čehož je patrné, že z obou stran požaduje barevné provedení, o imitaci barevného nosiče zde není žádný požadavek. Stěžovatelka neuvedla, že chce třetí rozměr, tj. vnitřní rám v hnědé barvě. V souladu s poprávkou jí žalobce zaslal nabídku. Ze strany žalobce tak byly poskytnuty veškeré a tím i důležité údaje srozumitelně a jednoznačně. Žalobce dále uvádí, že na

vytvořený smluvní vztah mezi ním a stěžovatelkou nelze použít ustanovení zákona o ochraně spotřebitele, jehož předmět a rozsah úpravy je odlišný od ustanovení občanského zákoníku, na která poukazuje žalobce. Charakter a úprava spotřebitelských smluv je odlišná od závazkového práva, mezi které patří i zhotovení věci na zakázku. Úprava spotřebitelských smluv dle občanského zákoníku je použitelná, jestliže z občanského zákoníku nevyplývá něco jiného, což je případ žalobce, protože smluvní vztah mezi ním a stěžovatelkou je upraven částí osmou občanského zákoníku. Dle názoru žalobce mu žalovaná uložila pokutu neoprávněně, protože na vytvořený smluvní vztah mezi žalobcem a stěžovatelkou nelze použít ustanovení zákona o ochraně spotřebitele ani ustanovení občanského zákoníku upravující spotřebitelské smlouvy.

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě rekapituluje svou argumentaci v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhuje soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

K žádosti žalobce nařídil Městský soud v Praze ve věci ústní jednání.

Na základě podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Ze spisového materiálu soud zjistil následující skutečnosti:

Podnětem k České obchodní inspekci ze dne 15. 6. 2011 žádala stěžovatelka o přešetření smlouvy o dílo č. 11UH093, uzavřené dne 31. 3. 2011 mezi ní a žalobcem, která se týkala dodávky a montáže plastových oken. Stěžovatelka v podnětu namítá, že si objednala oboustranně hnědá plastová okna; při montáži však zjistila, že jí byla dodána hnědá plastová okna na bílém profilu; po otevření okna je vidět bílý rám. Dle stěžovatelky tak žalobce uvedl při sepisování smlouvy nepravdivé informace o barevném profilu použitém na výrobu oken, jelikož jí neinformoval o tom, že dodaná okna nebudou z probarveného profilu, ale z bílého profilu potaženého fólií.

Z kontrolního protokolu ze dne 14. 7. 2011 soud zjistil, že žalobce provádí výrobu oken výlučně z bílého profilu KBE-70, který je potahován barevnou fólií, přičemž zůstává viditelná část profilu v průřezu v původním bílém provedení. Ve specifikaci smlouvy o dílo je uvedeno, že okna budou zhotovena z profilu KBE-70 v barvě Douglasie; o použití fólie nebyla ve specifikaci žádná zmínka. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že žalobce při nabídce uzavření smlouvy poskytl stěžovateli důležitý údaj nesrozumitelným a nejednoznačným způsobem, čímž porušil § 4 odst. 3 v návaznosti na § 5 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele.

Na základě zjištění uvedených v kontrolním protokolu byla žalobci rozhodnutím správního orgánu I. stupně uložena pokuta ve výši 3 000,- Kč za správní delikt dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Uvedeného deliktu se žalobce dopustil tím, že před uzavřením smlouvy o dílo poskytl stěžovateli nesrozumitelným způsobem důležitý údaj (o barevném provedení použití profilu KBE-70), jenž s přihlédnutím ke všem okolnostem lze po žalobci požadovat. Stěžovatelka nebyla před uzavřením smlouvy informována o použití fólie, a tím zachování bílého profilu v průřezu výrobku; tato informace nebyla uvedena ani v předmětné smlouvě.

Odvolání žalobce žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Smluvní vztah mezi žalobcem a stěžovatelkou podléhá

s odkazem na ustanovení § 55 občanského zákoníku režimu spotřebitelských smluv. Údaje o technologickém profilu plastových oken jsou důležitým údajem ve smyslu informace požadované pro uzavření smlouvy. Podle § 52 odst. 1 občanského zákoníku jsou spotřebitelskými smlouvami smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy upravené v části osmé občanského zákoníku, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel (osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti) a na druhé straně dodavatel (osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti). Žalobce vystupuje v právních vztazích v pozici dodavatele, stěžovatelka v pozici spotřebitele; jde tedy o režim spotřebitelských smluv. Smluvní ujednání spotřebitelských smluv se nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele. Údaje týkající se barvy profilu jsou ve smlouvě uvedeny nejednoznačným a zavádějícím způsobem, neboť z popisu nevyplývá, v jakém barevném provedení bude samotný profil dodán. Jako barva profilu je ve smlouvě uvedena Douglasie, přičemž ve skutečnosti se nejedná o barvu samotného profilu, ale pouze o použitý polep. Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Dle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se zakazuje užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv, přičemž nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky.

Dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika klamavá v případě, opomene-li podnikatel uvést důležitý údaj, jenž s přihlédnutím ke všem okolnostem lze po podnikateli spravedlivě požadovat; za opomenutí se považuje též uvedení důležitého údaje nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem.

Dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Spotřebitelské smlouvy upravené v § 51a a násl. občanského zákoníku nelze chápat jako další, nový smluvní typ. Spotřebitelskou smlouvou může být řada smluvních typů (občanský zákoník například výslovně uvádí smlouvu kupní či smlouvu o dílo) ovšem pouze za předpokladu, že jsou splněny podmínky dle § 52 občanského zákoníku. Smluvními stranami spotřebitelských smluv jsou spotřebitel na straně jedné a dodavatel na straně druhé. Ze zákonné definice spotřebitele jako fyzické osoby, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání, lze dovodit, že jeho charakteristickým znakem je především neprofesionalita vzhledem k předmětu činnosti dodavatele. Oproti tomu dodavatelem je osoba, která jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti. Jedná se tedy o normy k ochraně spotřebitele; jejich úkolem je posílení postavení spotřebitele v závazkových vztazích, neboť spotřebitel má vůči dodavateli postavení slabší strany.

Oproti institutům ochrany spotřebitele, které jsou zakotveny v občanském zákoníku a mají soukromoprávní povahu, instituty upravené v zákoně o ochraně spotřebitele mají veřejnoprávní charakter. Zákon o ochraně spotřebitele se tedy zaměřuje především na stanovení povinností podnikatelům při prodeji výrobků a poskytování služeb, dále na ustanovení o správním dozoru a ukládání pokut.

Tvrzení žalobce, že se stěžovatelkou uzavřel smlouvu o dílo dle § 631 a násl. občanského zákoníku, soud nezpochybňuje. Uvedená skutečnost však nevylučuje, že by tato smlouva nemohla být rovněž smlouvou spotřebitelskou, budou-li splněny zákonné podmínky.

V daném případě dospěl soud k závěru, že předmětná smlouva podléhá režimu spotřebitelských smluv. Stěžovatelka v ní vystupuje jako spotřebitel – fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejednala v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Naopak žalobce vystupuje v pozici dodavatele – žalobce je obchodní společností založenou za účelem podnikání. Předmětem uzavřené smlouvy byla dodávka oken a dveří; v bodě 5 a 6.1 smlouvy žalobce sám sebe označuje za výrobce oken, z čehož lze usuzovat, že ve výrobě oken podniká. Žalobce ani nikdy nenamítal opak. Na právní vztah uzavřený mezi žalobcem a stěžovatelkou se proto bezpodmínečně vztahují ustanovení na ochranu spotřebitele, a to jak ustanovení zakotvená v občanském zákoníku, tak i veřejnoprávní úprava v zákoně o ochraně spotřebitele. Námitka žalobce o nepoužitelnosti této právní úpravy proto není důvodná a správní orgány postupovaly při aplikaci těchto ustanovení v souladu se zákonem.

Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že charakter a úprava spotřebitelských smluv je odlišná od závazkového práva, a že úprava spotřebitelských smluv je použitelná, jestliže z občanského zákoníku nevyplyvá něco jiného. Ustanovení na ochranu spotřebitele se aplikují vždy, vystupuje-li ve smlouvě spotřebitel a podnikatel, bez ohledu na to, o který smluvní typ se jedná. Aplikaci těchto ochranných ustanovení není možné vyloučit, a to ani dohodou stran, poněvadž § 55 odst. 1 občanského zákoníku stanoví, že smluvní ujednání spotřebitelských smluv se nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele a spotřebitel se nemůže vzdát práv, které mu zákon poskytuje, nebo jinak zhoršit své smluvní postavení. Cílem těchto ochranných ustanovení je alespoň zčásti vyrovnat nerovné postavení obou subjektů ve smluvních vztazích. Je tedy nesmyslná žalobcova argumentace, dle níž je možné ustanovení o spotřebitelských smlouvách použít pouze v případech, kdy daný smluvní typ není v zákoně upraven.

K námitce žalobce, že stěžovatelka v poptávce neuvedla, že požaduje vnitřní rám v hnědé barvě, a že žalobce tak poskytl veškeré údaje srozumitelně a jednoznačně, soud uvádí následující. Stěžovatelka vystupuje ve smlouvě v postavení spotřebitele, tedy laika, který nemá o předmětu smlouvy (tzn. výrobě oken) odborné znalosti. Z formulace „*Douglas oboustranná*“ užitá stěžovatelkou v poptávce, lze usuzovat, že žádala o dodání oken z celobarevného profilu ve zvoleném odstínu. Pro úplnost soud dodává, že dle § 9 zákona o ochraně spotřebitele má prodávající informační povinnost, která spočívá mimo jiné také v tom, že je povinen informovat spotřebitele o vlastnostech prodávaných výrobků; za poskytnutí srozumitelných a jednoznačných informací nese odpovědnost. Smlouva o dílo neobsahovala jednoznačné vymezení dodávaných výrobků; ze specifikace užitá ve smlouvě „*Profil KBE-70, barva: Douglasie/Douglasie*“, nelze dovodit, že se nejedná o barvu samotného profilu, a že požadovaná okna jsou zhotovována z bílého profilu a následně barevně upravena ve formě fólie, čímž vzniknou oboustranně hnědá okna s bílým vnitřním rámem. Na uvedenou skutečnost nebyla stěžovatelka upozorněna ani v rámci jednání, která směřovala k uzavření smlouvy, ani žádným jiným způsobem.

Při ústním jednání před soudem žalobce nově uvedl, že stěžovatelka byla v provozovně žalobce a že jí byly ukázány vzorky oken, ze kterých jí muselo být jasné, že třetí rozměr, tj. střed okna, je bílý. Žalobce tuto skutečnost nezmínil v průběhu celého správního řízení, neuvedl ji v odpovědi na reklamaci zákaznice, ani ve vyjádření ke kontrolnímu protokolu, ani v odvolání ve správním řízení a ani v podané žalobě. Soud proto toto nově uváděné a neprokázané tvrzení hodnotí jako účelové; nemohl proto k němu přihlížet a shodně s žalovanou dospěl k závěru, že žalobce uvedl důležitý údaj nesrozumitelným a nejednoznačným způsobem, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. S ohledem na vše shora uvedené lze shrnout, že

žalovaný zjistil skutkový stav správně a úplně, jednání žalobce v souladu se zákonem kvalifikoval a své rozhodnutí logicky a řádně odůvodnil.

Jelikož soud neshledal žádnou z žalobcem uplatněných žalobních námitek důvodnou a v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. března 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková